A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (első tanács)

2020. november 25.*

„A dokumentumokhoz való hozzáférés – 1049/2001/EK rendelet – Az Európai Közösség és a Mexikói Egyesült Államok között létrejött, a szeszes italok megjelölésének kölcsönös elismeréséről és oltalmáról szóló megállapodás – A vegyes bizottság keretében benyújtott dokumentumok – A hozzáférés megtagadása – A nemzetközi kapcsolatok területén a közérdek védelmére vonatkozó kivétel – Valamely harmadik fél kereskedelmi érdekeinek a védelmére vonatkozó kivétel”

A T-166/19. sz. ügyben,

Marco Bronckers (lakóhelye: Brüsszel [Belgium], képviseli: P. Kreijger ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: C. Ehrbar és A. Spina, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a „Tequila cases found by the Tequila Regulatory Council to be informed to the European Commission (Ares(2018) 4023479)” és a „Verification Reports in the European Market (Reportes de Verificación en el Mercado Europeo) (Ares(2018) 4023509)” dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmet elutasító, 2019. január 10-i C(2019) 150 final bizottsági határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, N. Półtorak (előadó) és M. Stancu bírák,

hivatalvezető: P. Cullen tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2020. július 15-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2018. május 8-án a felperes, Marco Bronckers az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet,

* Az eljárás nyelve: angol.

331. o.) alapján hozzáférést kért a szeszes italokkal foglalkozó vegyes bizottság (a továbbiakban: vegyes bizottság) üléseiről készült valamennyi jegyzőkönyvhöz, amely bizottságot az Európai Közösség és a Mexikói Egyesült Államok között létrejött, a szeszes italok megjelölésének kölcsönös elismeréséről és oltalmáról szóló 1997. évi megállapodás (HL 1997. L 175., 33. o.; a továbbiakban: 1997. évi megállapodás) keretében hozták létre. Az Európai Bizottság úgy határozott, hogy részleges hozzáférést biztosít a felperes számára a vegyes bizottság üléseinek két jegyzőkönyvéhez, nevezetesen a 2011. március 30-i és a 2013. június 3-i ülés jegyzőkönyvéhez.

2 2018. július 3-án a felperes visszaigazolta a hozzáférhetővé tett dokumentumok átvételét, és nem vitatta a kitakarásokat, csupán a Bizottság által kiválasztott dokumentumok teljességét. Ezzel párhuzamosan újabb kérelmet nyújtott be a Bizottság Mezőgazdasági Főigazgatóságához (DG) a hozzáférhetővé tett dokumentumokban említett bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférés iránt. A felperes a következőket adta elő:

– „A 2011. március 30-i ülés jegyzőkönyve (a 2. pontban) említést tesz a Mexikó által a Tequila elnevezés európai piacon történő használatával kapcsolatban feltárt jogsértésekről szóló megbeszélésről; ez a megbeszélés egy (a 2013. június 3-i ülés jegyzőkönyvének 4. pontjában említett) listán alapult.

– A 2013. június 3-i ülés jegyzőkönyve (a 4. pontban) a Consejo Regulador de Tequila által az Európai Unióban gyártott olyan termékekre vonatkozóan benyújtott dokumentumokat említ, amelyeket Mexikó a Tequila földrajzi jelzés nyilvánvaló megsértésének tekintett.”

3 2018. augusztus 21-i levelében a Bizottság két releváns dokumentumot azonosított, nevezetesen az Ares(2018) 4023479 és az Ares(2018) 4023509 dokumentumot (a továbbiakban: kért dokumentumok). Mivel a kért dokumentumok a Bizottság szerint a mexikói hatóságoktól származtak, ez utóbbiakkal az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének megfelelően egyeztettek. A Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében és (1) bekezdésének a) pontjában foglalt, a jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmére és a közérdek nemzetközi kapcsolatok tekintetében való védelmére vonatkozó kivételek alapján elutasította az e dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet.

4 2018. szeptember 5-én a felperes megerősítő kérelmet nyújtott be, amelyben felhívta a Bizottságot az álláspontjának a felülvizsgálatára. 2018. szeptember 26-i elektronikus levelében a Bizottság az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése alapján tizenöt munkanappal meghosszabbította a megerősítő kérelem elbírálására nyitva álló határidőt. 2018. október 17-i elektronikus levelében a Bizottság arról tájékoztatta a felperest, hogy a meghosszabbított határidő lejárta előtt nem tud választ adni.

5 2018. november 14-i elektronikus levelében a Bizottság arról tájékoztatta a felperest, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) és (5) bekezdésének megfelelően a Bizottság Főtitkársága újból egyeztetett a mexikói hatóságokkal a szóban forgó dokumentumok (részleges) hozzáférhetővé tételének lehetőségéről.

6 2019. január 10-én a Bizottság elutasította a kért dokumentumokhoz való hozzáférés iránt a felperes által benyújtott megerősítő kérelmet (a továbbiakban: megtámadott határozat).

Az eljárás és a felek kérelmei

7 A Törvényszék Hivatalához 2019. március 14-én benyújtott keresetlevéllel a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

8 2019. július 19-én a felperes kérte a Törvényszéktől, hogy rendeljen el bizonyításfelvételt a kért dokumentumok tartalmának, valamint azok magánjellegének az ellenőrzése érdekében.

9 2020. március 31-én a Törvényszék az eljárási szabályzat 89. cikkének (3) bekezdése szerinti pervezető intézkedés keretében arról kérdezte a feleket, hogy kívánják-e, hogy az Covid-19-hez kapcsolódó egészségügyi válság ellenére tárgyaláson hallgassák meg őket. Ez utóbbiak az előírt határidőn belül válaszoltak.

10 A Törvényszék a 2020. július 15-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett szóbeli kérdésekre adott válaszait.

11 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg megtámadott határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

12 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

13 Keresetének alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapot hoz fel.

14 Az első jogalap az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontja harmadik francia bekezdésének és/vagy az EUMSZ 296. cikknek a megsértésén alapul. A második jogalapot az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének és/vagy az EUMSZ 296. cikknek a megsértésére alapítja. A harmadik jogalap a nyomós közérdek alapján kért dokumentumok hozzáférhetővé tételére vonatkozó kötelezettség megsértésén alapul, abban az esetben, ha azon dokumentumok összessége vagy egy része, amelyekhez a hozzáférést kérték, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében vett kereskedelmi érdeket érint. Végül a negyedik jogalap az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) és (7) bekezdésének és/vagy az EUMSZ 296. cikknek a megsértésén alapul.

15 A Törvényszék úgy véli, hogy a többi kifogás és jogalap vizsgálatát megelőzően az EUMSZ 296. cikk megsértésére vonatkozó kifogásokat célszerű megvizsgálni.

Az EUMSZ 296. cikk megsértésére alapított kifogásokról

16 A felperes az EUMSZ 296. cikknek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdésére és 4. cikkének (2) bekezdésére alapított kivételek Bizottság általi alkalmazásával, valamint a kért dokumentumokhoz való részleges hozzáférés biztosításának lehetőségével kapcsolatos megsértésére vonatkozó kifogásokat hoz fel.

17 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

18 A Bizottság az első jogalap keretében felhozott, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogás elfogadhatatlanságára hivatkozik azzal az indokkal, hogy a felperes által e tekintetben előadott érvelés nem felel meg az eljárási szabályzat 76. cikkében foglalt követelményeknek.

19 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azon követelmény, amely szerint az eljárási szabályzat 76. cikke értelmében a keresetlevélnek tartalmaznia kell többek között a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését, magában foglalja azt is, hogy ezen

ismertetésnek kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes számára védekezésének előkészítését, a Törvényszék számára pedig azt, hogy a keresetről adott esetben minden további információ nélkül határozhasson (2020. április 29-i Intercontact Budapest kontra CdT ítélet, T-640/18, nem tették közzé, EU:T:2020:167, 24. pont).

20 A jelen ügyben az EUMSZ 296. cikk a keresetlevél első jogalapjának címében szerepel. Ezenkívül a felperes több olyan érvet is előad, amelyek a megtámadott határozat megalapozottságán kívül a határozat indokolásának elégséges jellegét is kétségbe vonják. E tényezők lehetővé teszik a Törvényszék számára a felperes érvelésének megértését, a Bizottság számára pedig azt, hogy e tekintetben előadja érveit.

21 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Bizottság állításával ellentétben az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogás elfogadható.

22 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 296. cikkben és az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában a megkövetelt indokolást a kérdéses jogi aktus jellegéhez kell igazítani, és abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a jogi aktust meghozó intézmény érvelésének oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 29-i Elf Aquitaine kontra Bizottság ítélet, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 147. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 A dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmek esetében, ha az adott intézmény e hozzáférést megtagadja, minden egyes esetben a rendelkezésére álló adatok alapján bizonyítania kell, hogy a dokumentumok, amelyekhez a hozzáférést kérték, ténylegesen az 1049/2001 rendeletben felsorolt kivételek hatálya alá tartoznak (2008. szeptember 10-i Williams kontra Bizottság ítélet, T-42/05, nem tették közzé, EU:T:2008:325, 95. pont; 2011. július 7-i Valero Jordana kontra Bizottság ítélet, T-161/04, nem tették közzé, EU:T:2011:337, 49. pont).

24 Bár a Bizottság köteles kifejteni azokat az okokat, amelyek igazolják a hozzáféréshez való jog alóli, az 1049/2001 rendeletben előírt valamely kivétel adott ügyre történő alkalmazását, nem köteles olyan információkat nyújtani, amelyek túlmennek az ahhoz szükséges mértéken, hogy a hozzáférést kérő megértse a Bizottság határozatának alapjául szolgáló indokokat, a Törvényszék pedig felülvizsgálja e határozat jogszerűségét (2008. január 30-i Terezakis kontra Bizottság ítélet, T-380/04, nem tették közzé, EU:T:2008:19, 119. pont).

25 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatot alátámasztó indokolást e határozat világosan kifejti.

26 Konkrétan, a Bizottság megjelölte azokat a kivételeket, amelyekre a megtagadását alapozta, azaz az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdésében és (2) bekezdésének első francia bekezdésében említett, a nemzetközi kapcsolatok területén a közérdekre, illetve a kereskedelmi érdekekre vonatkozó kivételeket.

27 Különösen, a megtámadott határozatban a Bizottság lényegében jelezte, hogy a kért dokumentumokhoz való hozzáférésnek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdése alapján történő megtagadásával egyrészt figyelembe vette a mexikói hatóságoknak a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételével szembeni tiltakozását, ideértve a kért dokumentumok tartalmára vonatkozó érveiket is, másrészt pedig arra a következtetésre jutott, hogy hozzáférhetővé tételük veszélyeztetheti a vegyes bizottság működését. E tekintetben hangsúlyozta, hogy a kért dokumentumokat számára a mexikói hatóságok a vegyes bizottság ülésein nyújtották be. Egyébiránt a Bizottság jelezte, hogy a kért dokumentumok feltételezett csalás eseteit, valamint azon szervezeteket sorolják fel, amelyek az Unióban „pszeudo-Tequila”-t használnak vagy értékesítenek. E lehetséges visszaélésszerű felhasználások közül egyesek már a mexikói hatóságok által az uniós tagállamokkal

szemben a „Tequilával való kalózkodás” miatt indított bírósági keresetek tárgyát képezik. Ezen eljárások keretében az Unió és a mexikói hatóságok szorosan együttműködnek. Ráadásul mindkét fél a szeszes italok földrajzi jelzéseivel kapcsolatban elképzelhető eljárásokat vizsgál.

28 A Bizottság megállapította, hogy a kért dokumentumoknak a partner harmadik ország véleménye ellenére történő hozzáférhetővé tételét ez utóbbi ország bizalommal való visszaélésnek tekintheti, és az annak a megtagadásához vezethet, hogy a jövőben bizonyos információkat átadjanak a Bizottság és különösen a vegyes bizottság részére. Következésképpen ez negatív hatással lenne a vegyes bizottság működésére, valamint a földrajzi jelzésekre és azoknak az Unión belüli oltalmára vonatkozó bármely jövőbeli együttműködésre.

29 A Bizottság továbbá az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése alapján kijelentette, hogy a kért dokumentumok a Tequila mexikói gyártóira vonatkozó bizalmas kereskedelmi információkat tartalmaznak. A Bizottság szerint az említett dokumentumok tartalmazzák többek között a mexikói hatóságok, a Tequila mexikói gyártói és a Tequilát az Unió belső piacán bármiféle tanúsítvány vagy engedély nélkül értékesítő uniós vállalkozások közötti vitás ügyek listáját, valamint a termékek nevét, az Unióban Tequilaként értékesítendő, a mexikói hatóságok által nem tanúsított védjegyeket, azon földrajzi területeket, ahol azok megtalálhatók, azok gyártóira vonatkozó információkat, az e termékeket értékesítő uniós társaságokat és a mexikói hatóságok által hozandó intézkedéseket, beleértve a javasolt bírósági kereseteket. A Bizottság hozzátette, hogy ezeket az információkat kereskedelmi szempontból érzékenynek kell minősíteni, és hogy következésképpen feltételezhető, hogy a mexikói hatóságok azzal a jogos elvárással nyújtották be részére e dokumentumokat, amelyek érzékeny kereskedelmi információkat tartalmaznak, hogy azokat ne hozzák nyilvánosságra. A Bizottság szerint fennáll annak az előrelátható és nem feltételezésen alapuló kockázata, hogy ezen érzékeny kereskedelmi információk hozzáférhetővé tétele sérti az érintett társaságoknak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése értelmében vett kereskedelmi érdekeit és tevékenységeit.

30 Egyébiránt a Bizottság megvizsgálta a kért dokumentumokhoz való részleges hozzáférés biztosításának lehetőségét. A fent kifejtett okok miatt azonban semmilyen jelentős részleges hozzáférés nem lehetséges a fent ismertetett érdekek sérelme nélkül.

31 A fenti tényezőkre tekintettel meg kell állapítani, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban kellően részletesen fejtette ki azon ténybeli és jogi elemeket, valamint azon megfontolások összességét, amelyek e határozat elfogadásához vezettek. Mindenesetre az említett határozat indokolása elegendő volt ahhoz, hogy lehetővé tegye a felperes számára azt, hogy jogainak védelme érdekében megismerhesse ugyanezen határozat indokait, a Törvényszék számára pedig azt, hogy gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét.

32 Ennélfogva az EUMSZ 296. cikk megsértésére alapított kifogásokat el kell utasítani.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontja harmadik francia bekezdésének a megsértésére alapított első jogalapról

33 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet célja – amint a (4) preambulumbekezdése és 1. cikke kimondja –, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az intézmények dokumentumaihoz (2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 61. pont; 2019. november 27-i Izuzquiza és Semsrott kontra Frontex ítélet, T-31/18, EU:T:2019:815, 58. pont).

34 Mindazonáltal az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja által védett érdekek különösen érzékeny és alapvető jellege együtt azzal, hogy az intézménynek e rendelkezés alapján kötelezően meg kell tagadnia a hozzáférést, ha a dokumentum hozzáférhetővé tétele sértené ezeket az érdekeket, az intézmény által meghozandó határozatot különleges óvatosságot igénylően összetetté és kényessé teszi (2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 35. pont).

35 Ezt megerősíti az a tény, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében foglalt kivételek kötelező jelleggel vannak megfogalmazva, így az intézmények kötelesek az e kötelező kivételek hatálya alá tartozó dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadni, ha bizonyítják az említett kivételekkel érintett körülményeket, és nem szükséges egyensúlyba hozni a közérdek védelmét a más érdekekből eredő védelemmel (2018. július 11-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, T-644/16, nem tették közzé, EU:T:2018:429, 23. pont).

36 Egyébiránt egyrészt az ilyen kivételeket – mivel eltérnek a dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés elvétől – szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 63. pont; 2018. február 7-i Access Info Europe kontra Bizottság ítélet, T-851/16, EU:T:2018:69, 36. pont), így önmagában az a körülmény, hogy valamely dokumentum egy kivétellel védett érdeket érint, nem elégséges e kivétel alkalmazásának igazolására (2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 64. pont; 2018. február 7-i Access Info Europe kontra Bizottság ítélet, T-851/16, EU:T:2018:69, 36. pont).

37 Másrészt az 1049/2001 rendelet 4. cikkében foglalt kivételek szigorú értelmezésének elvével nem ellentétes az, hogy az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában szereplő közérdekre vonatkozó kivételeket illetően az érintett intézmény széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik annak meghatározásában, hogy sértené-e az e rendelkezéssel védett érdekeket valamely dokumentum nyilvánosság számára való hozzáférhetővé tétele, és ezzel párhuzamosan az intézmény által hozott, a dokumentumhoz való hozzáférést az említett kivételek valamelyike alapján megtagadó határozat jogszerűségének Törvényszék általi felülvizsgálatát az eljárási és indokolási szabályok betartásának, a tények tárgyi pontosságának, valamint a nyilvánvaló értékelési hiba és a hatáskörrel való visszaélés hiányának vizsgálatára kell korlátozni (lásd ebben az értelemben: 2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 64. pont; 2013. szeptember 12-i Besselink kontra Tanács ítélet, T-331/11, nem tették közzé, EU:T:2013:419, 34. pont).

38 A fenti megfontolásokra tekintettel kell a jelen ügyben arról a kérdésről határozni, hogy a Bizottság helyesen alkalmazta-e az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdésében foglalt kivételt, amely rendelkezés szerint az intézmények megtagadják az olyan dokumentumhoz való hozzáférést, amelynek hozzáférhetővé tétele sértené a közérdek nemzetközi kapcsolatok tekintetében való védelmét.

Az első részről

39 Az első rész keretében a felperes azt állítja, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele nem kelt alapvető aggályokat. E tekintetben megállapítja, hogy a megtámadott határozat azt sugallja, hogy a mexikói hatóságok tiltakozása azon a kérdésen alapul, hogy az említett dokumentumok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó kereskedelmi titoknak minősülnek-e. A felperes megjegyzi, hogy a Bizottság szerint az a puszta tény, hogy valamely külföldi kormány ellenzi a dokumentumok hozzáférhetővé tételét, függetlenül a dokumentumok jellegétől vagy a kifogások megalapozottságától, önmagában elegendő annak megállapításához, hogy a hozzáférhetővé tétel sértené a nemzetközi kapcsolatokat. A mexikói hatóságok azonban nem rendelkezhetnek azzal a joggal, hogy megakadályozzák a mexikói magánszervezetek által az uniós polgárok cselekményeire vonatkozóan benyújtott valamennyi panasz hozzáférhetővé tételét, anélkül hogy bizonyítaniuk kellene, hogy az említett panaszok vállalkozások vagy a mexikói állampolgárok kereskedelmi titkait tartalmazzák. A felperes többek között az uniós jog azon alapelvére hivatkozik, amely szerint az uniós

polgárok jogosultak az uniós intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz hozzáférni, ideértve a nem európai állampolgárok uniós polgárokra vonatkozó állításait tartalmazó dokumentumokat is. A mexikói hatóságok által előadott egyetlen magyarázat abban áll, hogy a hozzáférhetővé tétel az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében sértené a magánszemélyek, vagyis a Tequila mexikói gyártóinak a kereskedelmi érdekeit. A felperes hozzáteszi, hogy az Unió nemzetközi szinten elfoglalt pozíciója kellően szilárd ahhoz, hogy a kereskedelmi partnereivel szemben néhány nézeteltérést felvállaljon az Unió számára olyan fontos értékek megőrzésének szükségességét illetően, mint az átláthatóság és az állampolgárok tájékoztatásának a kötelezettsége.

40 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

41 Amint a fenti 1. pontból kitűnik, a Bizottság részleges hozzáférést biztosított a felperes számára a vegyes bizottság üléseinek két jegyzőkönyvéhez. Amint azonban a fenti 2. pontból kitűnik, a Bizottság nem engedélyezte a kért dokumentumokhoz való hozzáférést.

42 Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése értelmében harmadik személyek dokumentumait illetően az intézmény köteles a harmadik személlyel egyeztetni annak megállapítása érdekében, hogy az (1) vagy a (2) bekezdésben felsorolt valamely kivétel alkalmazható-e, kivéve ha egyértelmű, hogy a dokumentum hozzáférhetővé tehető, vagy nem tehető hozzáférhetővé.

43 A jelen ügyben a kért dokumentumokat a Consejo Regulador de Tequila készítette. E nonprofit szervezetet a mexikói kormány akkreditálta a célból, hogy felügyelje és tanúsítsa, hogy a Tequila gyártása, palackozása és címkézése a Tequila hivatalos mexikói szabványainak megfelelően történik. E szervezet figyelemmel kíséri és felügyeli az 1997. évi megállapodás alkalmazását is. Ennélfogva a kért dokumentumokat, noha azokat a Consejo Regulador de Tequila készítette, és azok a Tequila elnevezéssel kapcsolatos magánérdekek megsértésére vonatkozó információkat tartalmaztak, kizárólag arra szánták, hogy azokat a mexikói hatóságok az 1997. évi megállapodás alapján működő vegyes bizottság keretében benyújtsák az Uniónak. Következésképpen a Bizottság a megtámadott határozat elfogadása előtt egyeztetett a mexikói hatóságokkal.

44 Az egyeztetések keretében a mexikói hatóságok megemlítették annak lehetőségét, hogy a kért dokumentumok esetleges hozzáférhetővé tétele sértheti valamely természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek - beleértve a szellemi tulajdont is - védelmét.

45 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a tagállamokon kívüli harmadik személyekkel való, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében meghatározott egyeztetés nem köti az intézményt, hanem annak lehetővé kell tennie annak értékelését, hogy az e cikk (1) vagy (2) bekezdésében felsorolt valamely kivétel alkalmazható-e (2008. január 30-i Terezakis kontra Bizottság ítélet, T-380/04, nem tették közzé, EU:T:2008:19, 60. pont).

46 Ennélfogva a harmadik személytől származó dokumentumok esetében, bár az e személlyel való egyeztetés kétségtelenül kötelező, a Bizottságnak kell értékelnie azokat a kockázatokat, amelyek e dokumentumok hozzáférhetővé tételéből eredhetnek. Különösen nem tekintheti úgy, hogy e harmadik személy tiltakozása automatikusan azt jelenti, hogy a hozzáférhetővé tételre nem kerülhet sor a nemzetközi kapcsolatokra tekintetében fennálló kockázat miatt, hanem ettől függetlenül elemeznie kell valamennyi releváns körülményt, és a mérlegelési mozgásterén belül határozatot kell hoznia.

47 Egyébiránt az intézmény által a szóban forgó rendelkezés alapján meghozandó határozat – különös tekintettel a védett érdek rendkívül érzékeny és alapvető jellegére – különleges óvatosságot igénylően összetett és kényes jellegű (2012. május 4-i In't Veld kontra Tanács ítélet, T-529/09, EU:T:2012:215, 24. pont).

48 A jelen ügyben az ügy irataiból kitűnik, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdésében foglalt kivétel alkalmazása során, amint a fenti 27. pontban szerepel, a Bizottság nem csupán a mexikói hatóságok indokolt tiltakozását vette figyelembe, hanem a kért dokumentumokban szereplő információk tartalmát is, valamint a mexikói hatóságok e tekintetben előadott azon érvét, miszerint az e dokumentumokban szereplő információk kereskedelmi érdekekre vonatkoztak, továbbá azon különleges kontextust, amelyben azokat kapta, és hozzáférhetővé tételükhöz kapcsolódó esetleges negatív következményeket.

49 E tekintetben a Bizottság, miután megvizsgálta a fenti 48. pontban említett elemeket, arra a következtetésre jutott – amint a fenti 28. pontban is szerepel –, hogy a mexikói hatóságok a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételét bizalommal való visszaélésnek tekinthetik, és ez ahhoz vezethet, hogy megtagadják egyes információknak különösen a vegyes bizottság részére való jövőbeli továbbítását, ami negatív hatással lenne e bizottság működésére, valamint a földrajzi jelzésekre és azok Unión belüli oltalmára vonatkozó bármely jövőbeli együttműködésre. Ennélfogva a mexikói hatóságok tiltakozása nem késztette automatikusan a Bizottságot arra, hogy megtagadja a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételét.

50 Következésképpen el kell utasítani a felperes azon érvét, amely szerint a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az a puszta tény, hogy a mexikói hatóságok ellenzik a dokumentumok hozzáférhetővé tételét, függetlenül a dokumentumok jellegétől vagy a kifogások megalapozottságától, önmagában elegendő annak megállapításához, hogy a hozzáférhetővé tétel sértené a nemzetközi kapcsolatokat.

51 Ezt a következtetést nem kérdőjelezheti meg a felperes azon érve, amely szerint a jelen ügyben az alapvető kérdés a mexikói hatóságok tiltakozása abban álló igazolásának a jogszerűsége, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése értelmében sértené a magánszemélyek kereskedelmi érdekeit. Amint a felperes beadványaiból és a tárgyaláson kifejtett álláspontjából kitűnik, ezen érvből lényegében az következik, hogy a Bizottság csak akkor tagadhatta volna meg a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételét, ha alkalmazandó lenne az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében foglalt kivétel, amelyen a mexikói hatóságok tiltakozása alapult.

52 E tekintetben először is a Bizottságnak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdésében foglalt kivétel alkalmazhatóságának a vizsgálata során nem kell állást foglalnia az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében szereplő kivétel alkalmazhatóságáról. Mindazonáltal valamely harmadik ország tiltakozásának igazolása egyike azon körülményeknek, amelyeket az adott ügyben e vizsgálat során figyelembe kell vennie. Közelebbről, annak a kockázatnak a Bizottság általi értékelése, amelyet a hozzáférhetővé tétel a nemzetközi kapcsolatok tekintetében jelent, nemcsak a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételével szembeni tiltakozás azon indokának az értékelésén alapul, amelyre harmadik ország hivatkozik, hanem az e dokumentumok esetleges hozzáférhetővé tételéhez kapcsolódó valamennyi körülmény értékelésén alapul.

53 Másodszor, amint a felperes a tárgyaláson elismerte, a Bizottság megvizsgálta a mexikói hatóságok tiltakozásának a kért dokumentumok tartalmára vonatkozó indokait, mint azon körülmények egyikét, amelyeket a közérdek nemzetközi kapcsolatok tekintetében való védelme esetleges sérelmének a vizsgálata során figyelembe vett. E tekintetben a Bizottság megállapította, hogy a kért dokumentumok érzékeny információkat tartalmaznak. E megállapítás megalapozott, mivel e dokumentumok – amint a fenti 27. pontból kitűnik – feltételezett csalás eseteire, az Unióban „pszeudo-Tequilát” használó vagy értékesítő szervezetekre, valamint a szeszes italok földrajzi jelzéseit érintő lehetséges fellépésékre vonatkozó információkat tartalmaznak.

54 Ennélfogva el kell utasítani a felperes azon érvét, miszerint lényegében a Bizottság nem tagadhatta volna meg a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételét annak bizonyítása nélkül, hogy a mexikói hatóságok tiltakozása igazolt volt.

55 Következésképpen az első jogalap első részét el kell utasítani.

A második részről

56 A második rész keretében a felperes azt állítja, hogy hipotetikus, sőt valószínűtlen annak kockázata, hogy az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértheti a nemzetközi kereskedelmi partnerrel fennálló kapcsolatok védelmét. E tekintetben valószínűbb, hogy az Unió tagállamainak a Mexikónak az 1997. évi megállapodás megsértésére vonatkozó panaszaival kapcsolatos hozzáállásának jobb ismerete javítaná az Unió – mint a nemzetközi kapcsolatok megbízható partnere – jó hírnevét.

57 A Bizottság vitatja ezen érvelést.

58 Meg kell határozni, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság hihető magyarázatot adott-e arra a kérdésre vonatkozóan, hogy a vitatott dokumentumokhoz való hozzáférés miként sérthetné konkrétan és ténylegesen az Unió nemzetközi kapcsolatainak védelmét, és hogy a Bizottság által az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésében foglalt kivételek címén gyakorolt széles mérlegelési jogkör korlátain belül az állítólagos sérelem észszerűen előre láthatónak, és nem pusztán feltételezésen alapulónak tekinthető-e (2013. november 28-i Jurašinović kontra Tanács ítélet, C-576/12 P, EU:C:2013:777, 45. pont).

59 E tekintetben a valamely dokumentumhoz való hozzáférést az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdése alapján megtagadó bizottsági határozat ellen indított kereset tárgyában eljáró bíróságnak - amely kereset alátámasztása érdekében a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy e dokumentum hozzáférhetővé tétele sértené az e rendelkezésben előírt kivétel által védett közérdeket - az előtte felhozott jogalapok korlátain belül meg kell vizsgálnia, hogy a Bizottság a határozatában ténylegesen előadta-e a szükséges magyarázatokat, és megállapította-e az ilyen sérelem észszerűen előre látható és nem pusztán feltételezésen alapuló kockázatának fennállását (2020. március 19-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-612/18 P, nem tették közzé, EU:C:2020:223, 33. pont).

60 A jelen ügyben, amint a felperes hangsúlyozza, a Bizottság a feltételes mód alkalmazásával úgy vélte, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele a nemzetközi kapcsolatok romlásához vezethet, anélkül hogy e kockázat biztos jellegét bizonyította volna. Mindazonáltal hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság ezáltal nem sértette meg az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdéséből eredő követelményeket, mivel a fenti 58. és 59. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően nem azt kell bizonyítania, hogy fennáll az Unió nemzetközi kapcsolatai védelme sérelmének biztos kockázata, hanem kizárólag azt, hogy észszerűen előre látható, nem pusztán feltételezésen alapuló kockázat áll fenn.

61 Egyebekben a Törvényszék megállapította, hogy az, hogy egy harmadik ország hatóságai hogyan értékelik az Unió határozatait, összetevője az e harmadik országgal kialakított kapcsolatoknak. E kapcsolatok fenntartása és minősége ugyanis ettől az értékeléstől függ (2018. február 27-i CEE Bankwatch Network kontra Bizottság ítélet, T-307/16, EU:T:2018:97, 90. pont).

62 Végeredményben, amint a fenti 37. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának alkalmazása során a Bizottság széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik annak meghatározása során, hogy valamely dokumentumnak a nyilvánosság számára való hozzáférhetővé tétele sértené-e az e rendelkezéssel védett érdekeket.

63 E tekintetben a megtámadott határozatból kitűnik, hogy a vegyes bizottság célja a termékek földrajzi jelzéseinek oltalma. Ennélfogva a Bizottság a szóban forgó kivétel vizsgálata során jogosan vélhette úgy, hogy abban az esetben, ha a mexikói hatóságok által e bizottság tudomására hozott azon kért dokumentumok, amelyek közvetlenül kapcsolódnak e bizottság munkájához és a földrajzi jelzések oltalma területén folytatott együttműködéshez, az említett hatóságok által két alkalommal kifejezett tiltakozás ellenére hozzáférhetővé válnak, azt ez utóbbiak bizalommal való visszaélésnek tekinthetik. A Bizottság ugyanígy jogszerűen vélhette úgy, hogy következésképpen a földrajzi jelzések oltalmára vonatkozó, e harmadik országgal való együttműködés veszélyeztetve lenne, ami azzal járhat, hogy a mexikói hatóságok a jövőben megtagadják bizonyos információknak különösen a vegyes bizottság részére történő átadását. Ugyanis, amint a fenti 27. pontban szerepel, a kért dokumentumok feltételezett csalás eseteit sorolják fel, megemlítik azokat a szervezeteket, amelyek „pszeudo-Tequilát” használnak vagy értékesítenek az Unióban, és tartalmazzák azt az információt, amely szerint e lehetséges visszaélésszerű használatok közül egyesek már olyan bírósági eljárások tárgyát képezik, amelyek keretében az Unió és a mexikói hatóságok szorosan együttműködnek. Így a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát annak megállapításával, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele negatív hatással lehet azon vegyes bizottság működésére, amelynek célja a termékek földrajzi jelzéseinek oltalma, valamint a földrajzi jelzésekre és azok Unión belüli oltalmára vonatkozó bármely jövőbeli együttműködésre.

64 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban szolgáltatott, a fenti 63. pontban ismertetett magyarázatok hihetőek, és bizonyítják – amint a fenti 58. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat megköveteli –, hogy a nemzetközi kapcsolatok tekintetében előre látható, és nem pusztán feltételezésen alapuló kockázat áll fenn. E kockázat fennállása elegendő ahhoz, hogy igazolja az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdésében említett kivételnek a kért dokumentumok összességére való és azon széles mérlegelési jogkör korlátain belül történő alkalmazását, amelyet a fenti 37. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint e kivétel alkalmazása keretében el kell ismerni a Bizottság számára.

65 Ennélfogva az első jogalap második részét el kell utasítani.

66 E megállapítást nem vonhatja kétségbe a felperes által felhozott két kiegészítő érv sem.

67 Először is a felperes hangsúlyozza, hogy azok a dokumentumok, amelyekhez hozzáférést kér, nem valamely nemzetközi megállapodás olyan megtárgyalására vonatkoznak, amelynek keretében a felek álláspontja változik. A szóban forgó dokumentumok inkább az Unió és Mexikó között létrejött nemzetközi megállapodás tényleges alkalmazására vonatkoznak. E tekintetben a Szerződéshez hasonló jogi normák alkalmazása jogbiztonsági kérdés. A jogbiztonság területén fennálló elvárások megerősítik az alkalmazás szakaszában az átláthatóság elvének a fontosságát.

68 Ennek az érvnek nem lehet helyt adni.

69 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a „nemzetközi kapcsolatok” fogalma, amelyre az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdése utal, tisztán uniós jogi fogalom (lásd ebben az értelemben: 2012. február 14-i Németország kontra Bizottság ítélet, T-59/09, EU:T:2012:75, 62. pont).

70 E tekintetben sem e rendelkezés szövege, sem az ítélkezési gyakorlat nem utal arra, hogy *a priori* eltérő védelmi szint lenne alkalmazandó az adott nemzetközi megállapodás „megtárgyalásának” és annak „alkalmazásának” a szakaszából származó dokumentumokra.

71 Következésképpen a vegyes bizottság működését veszélyeztető kockázat értékelése, és ennél fogva a földrajzi jelzések oltalma terén való együttműködés megfelelő szintnek minősülhet a védett érdek sérelme kockázatának az 1997. évi megállapodás alkalmazásához kapcsolódó dokumentumok hozzáférhetővé tételére tekintettel történő vizsgálatához.

72 Másodszor a felperes azzal érvel, hogy az 1997. évi megállapodás alkalmazása továbbra is releváns az uniós magánjogi gazdasági szereplők tekintetében, amelyek közül egyiket sem hívták fel arra, hogy jelenjenek meg a vegyes bizottság ülésein. Az e bizottságban megvitatott dokumentumok átláthatósága tehát különösen fontos.

73 Ezen érvnek sem adható hely.

74 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdéséből ugyanis az következik, hogy valamely nyomós közérdek esetleges fennállását nem kell vizsgálni, ha a közérdek nemzetközi kapcsolatok tekintetében való védelmére vonatkozó kivételre hivatkoznak (2018. február 27-i CEE Bankwatch Network kontra Bizottság ítélet, T-307/16, EU:T:2018:97, 124. pont). Hozzá kell tenni, hogy ugyanez vonatkozik a magánérdekre is.

75 Márpedig, noha a jelen érvre az első jogalapra vonatkozó többi érv alátámasztása érdekében hivatkoztak, ez nem kérdőjelezheti meg a fent kifejtett megállapításokat, amelyekből kitűnik, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdésében említett kivételt alkalmazta.

76 Következésképpen a kiegészítő érveket el kell utasítani.

77 A fentiekre tekintettel az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

78 Következésképpen nem szükséges megvizsgálni a második és a harmadik jogalap megalapozottságát annyiban, amennyiben azok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének a megsértésén vagy az ugyanezen rendelkezéshez fűződő nyomós közérdekre való hivatkozáson alapulnak, mivel ahhoz, hogy a megtámadott határozat jogilag megalapozott legyen, elegendő, hogy a Bizottság a kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása érdekében általa felhozott kivételek közül az egyik megalapozott volt (lásd ebben az értelemben: 2018. július 11-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, T-644/16, nem tették közzé, EU:T:2018:429, 78. pont).

79 A kért dokumentumokhoz való részleges hozzáférés megtagadására alapított negyedik jogalapot szintén el kell utasítani. Amint a fenti 64. pontból kitűnik, a kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásával a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése nélkül arra a következtetésre jutott, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdésében említett kivétel e dokumentumok összességére vonatkozik.

A bizonyításfelvétel iránti kérelemről

80 Válaszában a felperes azt kérte a Törvényszéktől, hogy rendeljen el bizonyításfelvételt a kért dokumentumok tartalmának és azok magánjellegének az ellenőrzése érdekében.

81 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatnak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdésében előírt kivétel alkalmazására vonatkozó indokolása a közérdeknek a nemzetközi kapcsolatok tekintetében abban az esetben történő védelmén alapul, ha a kért dokumentumokat – a mexikói hatóságok által két alkalommal kifejezett tiltakozás ellenére – hozzáférhetővé teszik. E tekintetben a felperes, aki nem kérdőjelezi meg magát azt a lehetőséget, hogy a közérdek nemzetközi kapcsolatok tekintetében való védelmére vonatkozó kivételt e dokumentumok tartalmának a fényében alkalmazzák, azzal érvel, hogy ezen érdek sérelme kockázatának jelen ügyben való értékelése attól a kérdéstől függ, hogy e dokumentumok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó kereskedelmi titkokat tartalmaznak-e. Márpedig, amint az első jogalap első részének a vizsgálatából kitűnik, ezen érv nem megalapozott. E tekintetben a Törvényszék konkrétan értékelni tudja azt, hogy az említett intézmény a hivatkozott kivétel alapján érvényesen megtagadhatta-e az e dokumentumhoz való hozzáférést, következésképpen pedig meg

tudja állapítani az említett dokumentumhoz való hozzáférést megtagadó határozat jogszerűségét (lásd ebben az értelemben: 2013. november 28-i Jurašinović kontra Tanács ítélet, C-576/12 P, EU:C:2013:777, 26–30. pont; 2014. október 2-i Strack kontra Bizottság ítélet, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 73. pont).

82 Ennélfogva a bizonyításfelvétel iránti kérelmet el kell utasítani.

83 Következésképpen a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

84 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

85 A jelen ügyben a felperest, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék Marco Bronckerst kötelezi a költségek viselésére.

Kanninen Półtorak Stancu

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. november 25-i nyilvános ülésen.

Aláírások